

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
טלפון: 073-3924600, פקס: 03-5163093

המאשימה;

- נ ג ד -

בנימין נתניהו

1.

באמצעות עוה"ד בעז בן צור, ישראל וולנרמן, דקלה
סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייך

מרחוב הארבעה 28, תל אביב

טל: 03-7155000-03-7155001 פקס:

ועוה"ד עמית חדד ונעה מילשטיין

מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;

טל: 03-5333313-03-5333314 פקס:

שאול אלוביץ

2.

באמצעות עוה"ד ז'ק חן ויהל דאר

מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;

טל': 03-6932077, פקס: 03-6932082

איריס אלוביץ

3.

באמצעות עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר

מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902

טל': 03-6932077, פקס: 03-6932082

ארנון מוזס

4.

באמצעות עוה"ד נויט נגב ואיריס ניב-סבאג

מרח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902;

טל': 03-6099914, פקס: 03-6099915

הנאשמים;

בקשה מטעם הנאשמים 2-3 לקבלת חומר חקירה

בעקבות החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 9280/20 אלוביץ' נגד מדינת ישראל (14.1.2021), מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה לפעול בהתאם להחלטה, ולהעביר לעיון הנאשמים 2 ו-3 (להלן: **הנאשמים**) את החומרים המבוקשים במסגרת בקשה זו, הכל כפי שיפורט להלן.

א. השתלשלות העניינים בקצרה:

1. כידוע, בימים 1.12.2020 ו- 29.12.2020 ניתנו החלטות בית משפט נכבד זה בעניין בקשות הנאשמים לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982.

2. על החלטות אלה עררו הנאשמים לבית המשפט העליון.

3. ביום 7.1.2021 התקיים דיון בערר, וביום 14.1.2021 ניתנה החלטת בית המשפט העליון.
החלטת בית המשפט העליון מצ"ב כנספח א' לבקשה זו.
4. בית המשפט העליון קיבל את הערר בחלקו, והורה על העברת חלק מהחומר שהתבקש על ידי הנאשמים.
5. ביום 18.01.2021, פנו הנאשמים למאשימה בבקשה לקבל את חומר חקירה אותו הורה בית המשפט העליון להעביר לנאשמים. עוד במסגרת פנייה זו, עמדו הנאשמים על שתי נקודות מרכזיות שהם נושא בקשה זו. האחת: העברתם של התמלילים המתוקנים; השנייה: תכתובות שבין חוקרים לנחקרים.
העתק מפניית הנאשמים למאשימה מצ"ב כנספח ב' לבקשה זו.
6. ביום 20.1.2021 השיבה המאשימה לפנייה זו.
העתק מתגובת המאשימה מצ"ב כנספח ג' לבקשה זו.
7. **מכאן בקשה זו.**

ב. התמלילים המתוקנים

8. פנייתם הראשונה של הנאשמים לבית משפט נכבד זה בעניין התמלילים נערכה לפני כחצי שנה, במהלך הדיון שהתקיים ביום 19.07.2020. בנוסף, מספר רב של בקשות ותגובות הוגשו בהקשרו של נושא התמלילים המתוקנים.
9. בית המשפט העליון החליט בעניין זה כדלקמן:

"...לא ניתן להשלים עם האפשרות כי במקרים שבהם נודע לתביעה שתמלילים אשר נמסרו לנאשם אינם מדויקים, היא תימנע מלעדכן בעניין. התנהלות מעין זו גובלת בהטעיית הנאשם, עלולה לפגוע בהגנתו, וודאי שאינה מתיישבת עם חובת ההגינות הכללית המוטלת על רשויות התביעה (לעניין חובת ההגינות המוטלת על רשויות התביעה והחקירה ראו למשל ע"פ 1292/06 תורק נ' מדינת ישראל, פסקה 30 (20.7.2009); דנ"פ 1187/03 מדינת ישראל נ' פרץ, פ"ד נט(6) 281, 300 (2005)). משכך, אני סבור כי במקרים שבהם נודע לרשויות התביעה שנפלה טעות בתמלילים שהוגשו לעיון הנאשם, עליה לעדכן בעניין בהקדם האפשרי, ולמסור לעיונו את התמלילים המתוקנים. אין משמעות הדבר כי על רשויות התביעה לשוב ולבחון באופן אקטיבי כל תמליל שהוגש לעיון הנאשם לאורך ההליך. אולם, מרגע שנודע להן כי נפלה טעות בתמליל שהועבר לעיונו, מוטלת עליהן חובה לעדכן. לדידי, חובה זו חלה על רשויות התביעה בכל שלב עד לסיום ההליך בהתאם לכך, אני מורה כי אם בידי המשיבה תמלילים מתוקנים אשר טרם הועברו לידי העוררים, עליה להעבירם לעיונם" (פסקה 51 להחלטה). [החדגשות אינן במקור – כאן ובכל מקום אחר בבקשה זו - הח"מ]

10. בפנייתנו אל המאשימה, ביקשנו כי המאשימה תעדכן ביחס לכל המקרים בהם ידוע לה על טעות שנפלה בתמליל, וכן להעביר לעיונו את התמלילים המתוקנים שבידם (סעיף 8 לנספח ב' הנ"ל).
11. והנה, המאשימה מסרבת לפעול לפי הוראתו המפורשת של בית המשפט העליון המורה לה לעדכן את הנאשמים על כל טעות הידועה לה בתמלילים ולהעביר לעיונם את כל התמלילים המתוקנים שברשותה.

12. בתגובתה הפנתה המאשימה לטענותיה בפני בית המשפט הנכבד לפיהן, היא "אינה נוהגת לערוך השוואה כוללת ומדוקדקת בין התמלילים להקלטות, וכזו לא נעשתה גם בתיק הנוכחי". לפיכך, אין בידה בשלב זה תמלילים מתוקנים הטעונים העברה (ס' 3 לנספח ג' לעיל). עוד הוסיפה:

"כפי שכבר הובהר בתגובותינו הקודמות בעניין, ככל שייערכו על ידינו תיקונים משמעותיים

בתמלילים אנו נעדין אתכם על כך" (ס' 3 לנספח ג' לעיל).

13. מענה זה עומד **בסתירה מוחלטת** להחלטת בית המשפט העליון.

14. ראשית, בית המשפט העליון הבהיר שמקום בו המאשימה אינה מעדכנת את הנאשמים בדבר טעויות הידועות לה בתמלילים מדובר בהתנהלות הגובלת בהטעיית הנאשמים. בית המשפט העליון לא התיר למאשימה לשקול מהם **"תיקונים משמעותיים"** ואיזה אינם כאלה, הוא גם לא התיר למאשימה ליידע את הנאשמים רק בדבר "תיקונים משמעותיים".

15. המאשימה טענה בפני בית המשפט העליון כי נערכים על ידה מעת לעת דיוקים ותיקונים על גבי התמליל. באופן שיש בידה מקטעי תיקונים של תמלילים (ס' 143 לתגובת המאשימה בערר לבית המשפט העליון). עמדת המאשימה לפיה היא רשאית שלא להעביר תיקוני טעויות אלה, **נדחתה** על ידי בית המשפט העליון. משכך, המאשימה אינה יכולה לעשות דין לעצמה, להחליט שהיא שכנעה את עצמה שוב בטענותיה, ולסרב לפעול בהתאם להחלטת בית המשפט העליון.

16. יתרה מזו, על פי הצהרות המאשימה עצמה כבר בדיון שהתקיים לפני חצי שנה, היא עמלה על הכנת התיק, וכחלק ממהלך עבודתה הרגיל, עברה על תמלילים והקלטות (ראו סעיפים 7 ו-8 לנספח ב' לעיל). מכאן החלטת בית המשפט העליון הנכבד וחיובה של המאשימה ליידע את ההגנה מיד ולהעביר לידה מיד תיקונים בתמליל משאלה מתגלים לה. כאמור, הימנעות מלעשות כן הוגדרה על ידי בית המשפט העליון ככזו הגובלת בהטעיית הנאשמים.

17. נוכח האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד, להורות למאשימה להודיע להגנה על כל המקומות הידועים לה שבהם התמלילים אינם מדויקים ולהעביר לה כל תיקון המצוי ברשותה.

18. באשר לתמליל המתוקן של השיחה בין אור אלוביץ' לבין החוקרת. תמליל מתוקן כזה **כבר מצוי ברשותה**. הוראת בית המשפט העליון מחייבת אותה להעבירו אלינו מיד. סירובה של המאשימה לעשות כן בתירוץ לפיו בשל החשיבות שאנו, ההגנה, נותנים לתמליל - היא החליטה להעבירו לתמלול מחדש היא ניסיון התחמקות בוטה. מחובתה להעמיד לעיונו מייד את התמליל המתוקן שברשותה כעת.

19. מדובר בהוראת בית המשפט העליון והנה המאשימה עושה דין לעצמה ומבקשת לסטות ממנה. יוער - כי לא לחינם עושה זאת המאשימה. מאמצים ניכרים השקיעה המאשימה שלא להעביר לעיונו כמתחייב את התמליל שהיה בידה עת התייחס היועץ המשפטי לממשלה ל"תרגיל החקירה" האמור במענה לפנייתו של יו"ר לשכת עורכי הדין.

20. לפיכך מתבקש בית משפט נכבד זה להורות למאשימה להעביר גם את התמליל המתוקן האמור שהיה מצוי בידה במועד העברת חומר החקירה לנאשמים.

ג. בקשה לקבלת תכתובות חוקרים עם נחקרים

21. בהחלטת בית המשפט העליון בעניין תכתובות שבין חוקרים לנחקרים, הוצע מתווה ביחס לאופן שבו על התביעה ורשויות החקירה לנהוג בתכתובות מעין אלה: נקבע כי יש להקפיד כי כל תכתובת בין חוקר לנחקר, תתועד ותישמר. את תמציות התכתובות יש להעביר לרשויות התביעה, לצורך בחינה אילו מהן מהוות חומר חקירה. ולפיכך, במקרים שבהם יבקש נאשם כי תועברנה לו תכתובות נוספות, יהא על רשויות התביעה להעביר את אותן תמציות לבית המשפט על מנת לפקח על החלטות התביעה (פסקה 48 להחלטה).
22. עוד נקבע בהחלטת בית המשפט העליון כי מתווה זה אינו ישים בענייננו, כך:

"מתווה מוצע זה אינו ישים, שכן חלק מהתכתובות לא נשמרו. על כן, אין מנוס מלהסתפק בהצהרות החוקרים, אשר חלקם הסתמכו על זיכרונם בלבד" (פסקה 49 להחלטה).

23. נוכח האמור, פנו הנאשמים למאשימה. הובהר, כי למיטב ידיעתם של הנאשמים, התכתובות שבין החוקרים לנחקרים נשמרו והם מצויות בידי החוקרים. נוכח האמור, ביקשו הח"מ את הבהרת המאשימה אם התכתובות עם החוקרים נשמרו ומצויות בידי החוקרים אם לאו. הח"מ הוסיפו, כי ככל שתכתובות אלה מצויות בידי החוקרים הרי שהפועל היוצא של החלטת בית המשפט העליון, היא שיש להעבירם להגנה. בכל מקרה ביקשנו כי לעת הזו, יישמרו החוקרים את התכתובות האמורות (ס' 3 ו-4 לנספח ב' לעיל).
24. בתגובת המאשימה נטען, כי בקשתנו לקבל את התכתובות האמורות אינה עולה בקנה אחד עם הכרעת בית המשפט העליון, עוד הוסיפה:

"קביעה זו [קביעתו של בית המשפט העליון, הערת הח"מ] התבססה על עיון במסמכים שהונחו בפני בית המשפט העליון ובפני בית המשפט המחוזי. מסמכים אלה כללו מזכרים שערכו היחידות החוקריות ובהם תמצית תכתובות החוקרים עם העדים במסגרת הקשר הנמשך והשוטף איתם, וכן מידע על כך שקיימות תכתובות מסוג זה שלא נשמרו" (ס' 2 לנספח ג' לעיל).

25. מדברים אלו עולה, כי המאשימה, במעמד צד אחד, הציגה לבית המשפט העליון לא רק את תמציות התכתובות אלא גם "מידע" על כך שקיימות תכתובות מסוג זה שלא נשמרו. נתון זה לא נאמר במסגרת הדיון, לא היה ידוע לנאשמים, שממילא לא יכולים היו להתייחס אליו.
26. המאשימה לא רשאת הייתה לעשות כן. במעמד צד אחד היא הייתה רשאית להציג רק את המסמכים נושא המחלוקת. היא לא הייתה רשאית להוסיף ולטעון בפני בית המשפט, באמצעות הצגת מידע לפיו יש תכתובות שלא נשמרו.
27. כאמור, מכתבה האחרון של המאשימה, בתגובה לבקשת הח"מ לפעול לפי החלטת בית המשפט העליון, הוא הפעם הראשונה שבה גולה לנאשמים כי ישנן תכתובות שהתקיימו בין חוקרים לנחקרים אשר לא נשמרו. זו הפעם הראשונה שבה הועלתה טענה זו כטעם לכך שהתכתובות לא תימסרנה להגנה.
- א. בפרוטוקול הדיון בפני בית משפט נכבד זה, בעת הדיון בסוגיית התכתובות שבין חוקרים לנחקרים - לא נטען על ידי המאשימה כי ישנן תכתובות כאלה שלא נשמרו (ראו פרוטוקול הדיון מיום 15.11.2020 בעמוד 83, שורות 10-29);

ב. גם בתגובת המאשימה לבית המשפט העליון לא נזכרה ולו ברמז, הטענה ולפיה תכתובות שבין חוקרים לנחקרים לא נשמרו. כך נטען בסעיפים 111-112 לתגובת המאשימה לבית המשפט העליון:

אין צורך לומר, כי כך עשו החוקרים בתיק שלפנינו. וכאשר בקשו העוררים לקבל לידיהם את כל התכתובות כולן שבה המשיבה וביקשה את החוקרים לעבור שוב על תכתובות שנמצאו אצלם, ולהעביר אליה את התמצית של כל תכתובת שחרגה ולו במקצת משיח טריוויאלי על שלומו של העד. כך, על מנת שתוכל לערוך בקרה, ולוודא כי כל תכתובת שעשויה להיות רלוונטית תתועד ותועבר להגנה את כלל תמצית התכתובות העמידה המשיבה לעיונו של בית משפט קמא. בית המשפט קבע כי מתוך מתוך כלל תמצית התכתובות האלה, יש להעביר להגנה תכתובות בודדת אחת, שלגביה סבר שהיא עשויה להיות רלוונטית. מכאן, שבית המשפט המחוזי בחן לעומק את התכתובות, וקיבל את עמדת המשיבה, כי לא כל שיח בין חוקר לנחקר הופך מניה וביה ל"חומר חקירה". בכך אף ניתן אישור מיוחד למעשה לשיקול הדעת שהופעל על ידי החוקר ואף על ידי המשיבה.

הפוך בה והפוך בה בתגובת המאשימה ולא תמצא ולו רמז על כך שתכתובות שהתקיימו בין חוקרים לנחקרים לא נשמרו. ההיפך הוא הנכון. לדברי המאשימה היא בקשה מהחוקרים לעבור שוב על תכתובות "שנמצאו אצלם" ולהעביר אליה תמציות של תכתובות אלה.

28. נוכח האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה להעביר לנאשמים את כל החומר שהוצג בפני בפני בית המשפט העליון ובית המשפט הנכבד, שיש בו להציג את התמונה המלאה ביחס לתכתובות שבין חוקרים לנחקרים שלא נשמרו. בכלל זה, את "המידע" שהוצג לבית המשפט העליון באשר לאי שמירת התכתובות.

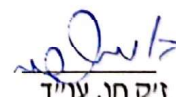
29. לא יכול להיות חולק בדבר זכותם של הנאשמים לקבל את המידע ביחס לתכתובות שלא נשמרו. על הנאשמים לדעת בין למי היו תכתובות; מי מחק את המידע האמור ומדוע הוא נמחק. מדובר בחומר חקירה מובהק שהסיבה היחידה שלא הועמד לעיון ההגנה, כך מסתבר רק עתה מתוך החלטת בית המשפט העליון, היא שחלק ממנו נמחק.

30. מתוך כך שזו גם הסיבה בגינה קובע בית המשפט העליון שאין להעביר את החומר להגנה (משום שחלק ממנו נמחק) - מתבקש בית המשפט הנכבד להורות לתביעה להעמיד לעיונו שלו את אותו חלק בתכתובות המקוריות שלא נמחקו ולא להסתפק רק ב"תמציות" שהועברו לעיונו.

יחל דאר, עו"ד

נעה פירר, עו"ד

מיכל רוזן עוזר, עו"ד

זיק חן, עו"ד

חן, יערי, רוזן עוזר ושות'
ב"כ הנאשמים 2-3

היום, 20 ינואר 2021
ז' שבט תשפ"א